

ת"פ 49063/03/17 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד סעיד אלצאנע

בית משפט השלום בבאר שבע

30 נובמבר 2017

ת"פ 49063-03-17 מדינת ישראל נ' אלצאנע(עציר)

מספר פל"א 126521/2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד
הנאשם
סעיד אלצאנע (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד נאסר מוסטפא

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות לדירת מגורים וגניבה.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.03.2017, סמוך לפני השעה 17:30, טיפס הנאשם על גדר בית ברחוב בלפור בבאר-שבע (להלן: "הבית") ונכנס לחצר. בסמוך לאחר מכן, התפרץ הנאשם למחסן של המתלון הצמוד לביתו, בכך שפתח את הדלת של אחד מחדרי הבית אשר הייתה סגורה אך לא נעולה ונכנס לחדר המשמש כסדנת עבודה, וזאת בכוונה לבצע גניבה. באותו מעמד, גנב הנאשם מתוך הסדנה כלי עבודה שונים, בכללם שלוש מברגות חשמליות נטענות, שתי מקדחות, שתי משחזות, מכשיר חריטה, מסור חשמלי אנכי, כפפות ומגבת בשווי כולל של 7,000 ₪ (להלן: "הרכוש").

הנאשם נתפס על ידי המתלון כשבידו שקית שבתוכה הרכוש בעת שניסה לצאת מתוך חצר ביתו של המתלון. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

תסקיר שרות מבחן:

מתסקיר שרות המבחן נלמד, כי מדובר בנאשם יליד 1972, נשוי ואב לשישה ילדים. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו בלקייה, לא עבד והתקיים מאבטחת הכנסה. מזה כ-15 לא עובד. מתאר התמודדות בשנים האחרונות עם מחשבות שווא של רדיפה, בהקשר לכך מסר, כי עבד בדיקה פסיכיאטרית לפני כ-15 שנה ומאז לא נמצא במעקב או בטיפול בתחום זה.

בנוגע לשימוש באלכוהול מוסר הנאשם, כי מעולם לא התנסה בסמים. לגבי אלקוהול מסר, כי החל לצרוך אלקוהול לראשונה בגיל 30. לדבריו, נוהג לצרוך אלקוהול בתדירות יומית בכמות גבוהה. תיאר שתייה לשוכרה עם חבריו, כאשר נמצא בתחומי העיר באר-שבע.

הנאשם מודע להתנהלותו הבעייתית בתחום צריכת האלקוהול, וכי התנהלות זו אינה מקובלת על בני משפחתו המורחבת והגרעינית. על אף זאת, לא פנה לכל הליך טיפולי בתחום, אולם כיום מגוייס לערוך את אותו שינוי נדרש. ביחס לעבירה בה הורשע, זה מודה בה. מוסר, כי ביום העבירה צרך אלקוהול לשוכרה ופעל תחת השפעתו.

בבחינת גורמי סיכון, שרות המבחן מונה מאפייני אישיות ילדותיים, קושי בתפקוד ויציבות בתחום התעסוקה, קושי בהצבת גבולות פנימיים ולעמוד בגבולות חיצוניים, כאשר אלה מתעצמים כשהוא נתון תחת השפעת אלקוהול. לנאשם עמדות קורבניות פסיביות ומשכך גם קושי לגייס כוחות לשינוי התנהלותו. קיימת התמכרות עמוקה לאלכוהול.

בהערכת גורמי סיכון, שרות המבחן מונה אינטליגנציה ויכולות וירבוליות תקינות, תא משפחתי חם ותומך שהיה מגוייס לסייע לו במישורי חיון, יכולת ליצור קשרים חברתיים והתחלת טיפוח מודעות להשפעות התנהלותו השולית וההתמכרותית על חיון ובני משפחתו.

על רקע נזקקות טיפולית מובהקת, שרות המבחן המליץ לבית המשפט להעמיד את הנאשם בצו מבחן, במסגרתו ישולב בטיפול במרכז לנפגעי אלקוהול, לצד השתתף מאסר קצר בדרך של עבודות שרות וענישה צופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים:

באת-כוח המאשימה במסגרת טיעוניה הכתובים לעונש, הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, בכללם הזכות לקניין, ביטחון אישי ופרטיות. זו עמדה על החשש שעבירות רכוש תידרדרנה לכדי אלימות של ממש. עוד הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, הכוללות התפרצות בשעת צהריים, בה סביר שמי מדיירי הבית יהיה נוכח במקום, שוויו הרב של הרכוש, העובדה כי הנאשם נתקל במתלונן, על הפוטנציאל שמפגש שכזה יוביל לאלימות. בגין כל אלה, עותרת המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשים בפועל.

בגדרי המתחם, הפנתה לעברו הפלילי הכולל שמונה הרשעות קודמות במגוון עבירות, לכך שזה ריצה עונשי מאסר ממושכים, וכי זה מבצע את המיוחס לו שתלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים. אלה כאלה, אמורים אליבא דמאשימה, למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם שלו היא עותרת, לצד ענישה נלווית.

בא-כוח הנאשם מנגד, עתר מבית המשפט שלא למצות עם הנאשם את הדין. לדבריו, הימנעות משילובו של הנאשם במסגרת טיפולית אינה רובצת לפתחו, אלא בשים לב לכך שלא הייתה אמורה להיפתח קבוצה טיפולית בתקופה הקרובה. זה הפנה להודאתו של הנאשם, לכך שגם אם עבירת החיקוק הינה התפרצות לדירת מגורים, הלכה למעשה,

מדובר במחסן הצמוד לדירתו של המתלונן. בפועל, לא נגנב דבר, וכשבעל הבית תפס את הנאשם בכף, זה חיכה שהמשטרה תגיע ולא ניסה להימלט.

נטעם כי המדובר במי שמשפחתו מלווה אותו ומעוניינת לסייע לו. בגין כל אלה, סבור הסנגור, כי מתחם העונש ההולם, מן הראוי שינוע בין מספר חודשים ל-12 חודשי, כאשר את המאסר המותנה יש להפעיל בחופף אחד לשני, ובחופף לעונש שייגזר עליו בגין התיק שבכותרת. המדובר במי שמצבו המשפחתי מורכב וקשה, בין היתר, נוכח כך שאשתו הינה תושבת השטחים, ללא אשרת שהייה קבועה. הנאשם מצידו הביע צער וחרטה על מעשיו. זה הפנה את בית המשפט לכך שאחיו נפטר בעודו מצוי במעצר וכעת כל משפחתו זקוקה לו ואין לו זמן לשתות או לעשות גניבות. כל צד הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

דין והכרעה:

בעבירות של התפרצות לדירת מגורים, פגע הנאשם בערכים המוגנים של ביטחון הציבור, קניינו, שלמות גופו וכן הזכות לפרטיות. עוד יש במעשיו של הנאשם כדי לפגוע בערכים שעניינם הסדר הציבורי ושלטון החוק. על הצורך בענישה מחמירה בעבירות מסוג זה ראה רע"פ 3063/11 **אפרים כהן נ' מדינת ישראל** (17.4.2011):

"עבירות התפרצות למעונו של אדם וגניבה או נסיון לגנוב את תכולתו, מתרחשות בחלק ניכר מדי יום בלא שעולה בידיהן של רשויות האכיפה לאתר את העבריינים. והנה בינתיים בא אדם לביתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה, ומי שלא עמל ולא טרח בו עמד עליו לגזול יגיע של הזולת ולגרום לו חסרון כיס, מפח נפש ואימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות במיוחד, כי כאשר נלכד העבריין בעבירה מסוג זה, ייגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל, ואין בכך חידוש; קל וחומר, כאשר למבצע העבירה עבר פלילי עשיר".

עוד אפנה בעניין זה לדבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 10551/09 **יורובסקי נ' מדינת ישראל** (6.1.09):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

ראו גם ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אורן אואזנה** (31.12.08); ראה גם רע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08); עפ"ג 55598-02-13 **מדינת ישראל נ' אדרי** (19.5.13); בש"פ 54/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.13) אשר על אף שהדברים שם נאמרו במסגרת הליך מעצר, רלוונטיים הם אף לסוגיית הענישה בכללותה.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירת ההתפרצות לדירה: הרי שעל דרך הכלל, דינם של מי שחטאו בעבירות בכגון דא, להישלח לתקופות מאסר שתחילתן 10 חודשים ויכול ויגיעו לכדי שנתיים וחצי ויותר, כך ראה בין היתר: רע"פ 4352/13 **פלוני נ' מדינת ישראל, רע"פ 509/11 **אבו עדיה נ' מדינת ישראל**, רע"פ 3228/12 **א' יבגני וסילנקו נ' מדינת ישראל**, רע"פ, **דימטרי שלפמן נ' מדינת ישראל**, רע"פ 2037/08 **משיח באזוב נ' מדינת****

ישראל, רע"פ 7278/10 שאולוב נ' מדינת ישראל, עפ"ג 10297-05-13 אמיל חסן נ' מדינת ישראל, עפ"ג מדינת ישראל 24297-10-09 מדינת ישראל נ' עואד אבו רקייק, ת"פ 40949-0413 מדינת ישראל נ' אלמלך, ת"פ 7177-13-12 מדינת ישראל נ' גיא שמש.

בבואו של בית המשפט לבחון את מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים ולחומרה, יש לתת הדעת לכך שהנאשם מתפרץ לביתו של המתלונן בשעות הערב, שעה שבה על פני הדברים, צפויים להימצא מי מדיירי הבית במקום. אין המדובר בטענה בעלמא, שכן, כפי הנלמד, בדרכו החוצה מאותו מחסן, הנאשם נתפס בכף על ידי המתלונן.

המדובר בהתפרצות הכוללת טיפוס על גדר הבית ובהמשך כניסה למחסן המהווה חלק מאותו בית. עוד ולחומרה, תילקח בחשבון העובדה, כי הנאשם לוקח מאותו מחסן שהכיל כלי עבודה, מכל הבא ליד, כאשר שוויו של אותו רכוש שנגנב מגיע לאלפי שקלים. לא ברור האם המתלונן מתפרנס ישירות מעבודה באותה סדנה ותוך שימוש באותם כלים, אולם בין כך ובין כך, סבורני, כי בספקטרום של עבירות הרכוש לתת משקל מה נוסף לחומרה, לכך שמדובר בכלי עבודה המשמשים את בעליהם.

על פי הנתען, הנאשם מבצע את המיוחס לו בעת שהיה תחת השפעת אלכוהול. רצף הפעולות הפיזיות אותן ביצע במהלך ההתפרצות, מלמד, כי גם אם זה היה תחת השפעת אלכוהול, הרי זו לא הייתה במידה שמנעה ממנו לבצע פעולות של עבריון רכוש מיומן, בדגש על קפיצה מעבר לגדר ואיסוף של כלי עבודה. ואפילו הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, אין בכך כדי להקל עמו. הנאשם מכור מזה שנים רבות לאלכוהול ואינו יכול להסתתר מאחורי אותה התמכרות כהצדק למעשיו או נסיבה לקולא.

מנגד ולקולא, הנאשם מבצע את המיוחס לו לבדו, המדובר בהתפרצות המבוצעת שלא בתחום ושלא תוך היעזרות בכלי פריצה, לא פרימיטיביים ולא תוחכמים. למעשה, מדובר בקפיצה מעבר לגדר ופתיחת דלת שהייתה סגורה אך לא נעולה. המקום אליו התפרץ מהווה חלק מדירתו של המתלונן, יחד עם זאת, דומה במהותו למחסן שהוצמד לקיר הבית. הנאשם אמנם הורשע בעבירה של גניבה יחד עם זאת, מקום בו זה לא יצא מפתח החצר, גניבה זו במהותה דומה יותר לניסיון גניבה כאשר אין מחלוקת, ללא קשר לעבירת החיקוק, שהרכוש נתפס והושב לבעליו. עוד ולקולא, תילקח בחשבון התנהלותו של הנאשם, אשר שעה שנתפס, לא התנגד ולא ניסה לברוח, וכפי טענת סנגורו, המתין יחד עם המתלונן להגעת המשטרה.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע, כי מתחם העונש ההולם, נע בין 9 ל-20 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדר המתחם ולקולא, תילקח בחשבון הודאתו, הודאה שיש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר, הבעת חרטה ונטילת אחריות. עוד ולקולא, תילקחנה במשורה נסיבות חייו המורכבות, וזאת בין היתר, גם על רקע מעמדה הזמני של אשתו וכן העובדה כי בעת ששהה הנאשם במעצר בגין מעורבותו בתיק זה, אחיו נרצח וזה לא היה נוכח בלוויה.

מנגד ולחומרה, יש לתת משקל, לעברו הפלילי הכולל שמונה הרשעות קודמות במגוון עבירות, בכללן עבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה, הפרת הוראה חוקית, היזק לרכוש במזיד, איומים, התפרצות לדירת מגורים וגניבה. הנאשם מבצע את המיוחס לו כאשר תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים, האחד בן 10 חודשים והשני בן 5 חודשים, שהינם ברי הפעלה בענייננו. עבר פלילי זה מחייב מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד. לצד האמור לעיל, משקלו של עבר זה יתמתן בשים לב לכך שכל הרשעותיו של הנאשם למעט האחרונה שהינה משנת 2012, הינן מלפני עשור ויותר.

בתיק זה אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. לא זו בלבד, הרי שכפי הנלמד גורמי סיכון שצוינו בתסקיר נותרו ללא מענה, בדגש על התמכרותו של הנאשם לאלכוהול, התמכרות שעמדה גם בבסיס הסתבכותו בתיק שבכותרת. לא בלי קשר, בית המשפט חיווה דעתו במהלך הדיונים כי יהיה נכון לדחות את הטענות לעונש לצורך מיצוי האפיק הטיפולי. הגם שההגנה הסבירה את ההימנעות ממיצוי האפיק הטיפולי בהעדרן של קבוצות זמינות בתקופה הקרובה, נדמה כי לא פחות מכך גם עומד רצונו של הנאשם לסיים את ההליך ולקבל את עונשו כאשר אותו רצון להגמל, ימצא ביטוי אם בכלל, רק לאחר שישתחרר במסגרת שאותה הוא יבחר.

הנאשם כאמור מבצע את המיוחס לו שתלויים ועומדים נגדו 2 מאסרים מותנים, בני עשרה וחמישה חודשים. אשר לאופן הפעלתם של המאסרים המותנים, האחד ביחס לשני, נדמה כי יש לחפוף את עונש המאסר הקצר לעונש המאסר הארוך. הדברים אמורים בשים לב לכך שמדובר בשני מאסרים מותנים מאותו גזר דין שפיצולם (נלעבירות עוון ועבירות פשע, מלכתחילה, נעשה על מנת להטיב עם הנאשם, ועל מנת שלא ימצא כי מופעל בעניינו מאסר מותנה ארוך בגין ביצוע עבירה קלה יחסית. כעת כפי שמופעל על המאסר המותנה הארוך, אין זה יהיה ראוי להפעיל במצטבר גם את המאסר הקצר. אשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים ביחס לעונש שיגזר עליו בתיק שבכותרת, הרי שבהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין ובהתאם לפסיקה הנוהגת, יש להפעילם במצטבר. הגם כך, כדרכו של מותב זה מאסרים מותנים אלו יפעלו מחציתם בחופף ומחציתם במצטבר, וזו בשים לב להודאתו של הנאשם אשר נכון שתמצא ביטוי גם ביחס לרכיב זה, ובהצטרף לטעמים שלפנים משורת הדין.

עבירות רכוש מחייבות השתתם של עיצומים כספים מרתיעים שיהיה בהם כדי ללמד בדבר חוסר הכדאיות בצבירת הון על חשבון הזולת. בעניינו של הנאשם שבפני, עיצומים אלו יהיו במשורה מתוך התחשבות במצבו הסוציו אקונומי, וכן על מנת להקל את שיקומו מחוץ לכותלי הכלא, לאחר שישתחרר. עוד תילקח בחשבון בהקשר לעיצומים הכספיים דבר קיומה של התחייבות ברת הפעלה בסך 5,000 ₪.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 11 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בין עשרה חודשים מת.פ 7288-11-12, כך שחמישה חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל, והיתרה בחופף. בנוסף מורה על הפעלת מאסר מותנה בין חמישה חודשים, אף הוא מת.פ 7288-11-12 בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל. סך הכל יהיה על הנאשם לרצות 16 חודשים מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו.

ג. חמישה חודשים מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. עשרה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ה. 1,500 ₪ קנס או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.6.18.

ו. מורה על הפעלת התחייבות על סך 5,000 ₪ מת"פ 7288-11-12. התחייבות זו תשולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.19. לא תשולם התחייבות, יהיה על הנאשם לרצות 20 ימי מאסר תמורתה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, 30 בנובמבר, 2017